

PRAZNICUL ADUCERII MOAȘTELOR SFÂNTULUI SAVA

Joi, 13/26 octombrie 2023, Patriarhia a sărbătorit întoarcerea moaștelor Sfântului Părinte între Sfinți, Sfântul Sava cel Sfințit.

În această zi, Biserica, și în special Biserica Ierusalimului, pomenește faptul că pe 13/26 octombrie 1965, moaștele Sfântului Sava cel Sfințit au fost aduse înapoi de la Veneția, unde fuseseră duse de către cruciați. Sfintele și nestricăcioasele moaște ale Sfântului Sava au fost dăruite Bisericii din care fac parte de către Biserica Romano-Catolică, după înlăturarea anatemei și începerea dialogului cu Biserica Ortodoxă în 1964.

Pentru aducerea moaștelor au mers la Veneția binecuvântații mitropoliți Gherman al Petrei și Vasile al Cezareei, părintele duhovnic al Mănăstirii Sfântul Sava, arhimandritul Serafim, și actualul mitropolit Chiriac al Nazaretului, care era pe atunci diacon. După primirea moaștelor Sfântului la Poarta Jaffa, acestea au fost expuse spre închinare la Biserica Sfântului Mormânt timp de o săptămână și apoi au fost mutate la Mănăstirea Sfântul Sava pe care a întemeiat-o, pentru a rămâne acolo spre binecuvântarea și tămăduirea Părinților Mănăstirii și a pelerinilor.

Acest eveniment a fost sărbătorit în acest an printr-o priveghere de toată noaptea la Mănăstire, condusă de ÎPS Mitropolit Ioachim al Helenoupolei, avându-i drept împreună-slujitori pe Părintele duhovnic al Mănăstirii, Arhimandritul Evdochim, pe egumenului Mănăstirii Păstorilor și pe Arhimandritul Ignatie de la Beit Jala, răspunsurile la strană fiind date de Ierodiaconul Simeon. La priveghere au participat membri ai turmei de credincioși din teritoriile ocupate din Betleem, Beit Jala și Beit Sahour.

Preafericitul Patriarh al Ierusalimului Teofil nu a participat la priveghere din cauza ostilităților în curs, însă a trimis următoarea Predică:

„Lumină a răsărit dreptului și celor drepti cu inima, veselie. Veseliți-vă, dreptilor, în Domnul și lăudați pomenirea sfințeniei Lui!” (Psalmul 96, 11-12), exclamă Psalmistul.

Iubiți Părinți și Frați în Hristos,

Credincioși Creștini,

Slavă și mulțumire înaltă azi lui Dumnezeu cel în Treime Sfânta Biserică a Ierusalimului la praznicul Aducerii Moaștelor Sfântului Sava cel Sfințit în Lavra care îi poartă numele.

Cinstea acordată de Sfânta Biserică Ortodoxă Apostolească Sfintelor Moaște ale Sfinților ei constituie o mărturisire a credinței în Învierea Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Și aceasta pentru că, potrivit dumnezeiescului Pavel, „Dacă nu este înviere a morților, nici Hristos n-a înviat. Dacă Hristos n-a înviat, zadarnică este atunci propovăduirea noastră, zadarnică este și credința voastră” (1 Corinteni 15, 13-14).

Potrivit mărturiei Sfintei Scripturi, Moaștele Sfinților se disting prin harul lor ce izvorăște din lucrarea Sfântului Duh. Să-l ascultăm pe Sfântul Ioan Gură de Aur care spune: „Cel care vine aici cu credință poate cu adevărat să rodească mari isprăvi, pentru că nu numai trupurile, ci chiar și raclele Sfinților sunt pline de har duhovnicesc. Dacă aceasta s-a întâmplat în cazul lui Eisei și mortul care s-a atins de raclă a desfăcut legăturile morții și a venit iar la viață, cu mult mai mult acum, când harul este mai îmbelșugat, când lucrarea Duhului este mai amplă, cel care se atinge de raclă cu credință primește multă putere de acolo. De aceea și Moaștele Sfinților ni le-a lăsat Dumnezeu pentru că voiește să ne călăuzească spre râvna lor și să ni le dea ca limanuri și

mângâiere trainică în necazurile ce ne apasă mereu”.

Faptul că Sfintele Moaște ale Sfinților sunt purtătoare ale harului lucrării Sfântului Duh constituie o dovadă clară a faptului că trupurile moarte ale Dreptilor și ale Sfinților vestesc Învierea lui Hristos așa cum foarte limpede învață Sfântul Ioan Damaschin zicând: „Aceștia s-au făcut vistierii și lăcașuri curate ale lui Dumnezeu, căci Dumnezeu spune: «Voi locui în ei și voi umbla și voi fi Dumnezeul lor» (2 Corinteni 6,16). «Căci sufletele dreptilor sunt în mâna lui Dumnezeu și nu se va atinge de ei chinul» (Înțelepciunea lui Solomon 3,1), spune Sfânta Scriptură. Căci moartea Sfinților este somn mai degrabă decât moarte. «Ca să rămână cineva pe totdeauna viu și să nu vadă niciodată moartea» (Psalmul 48, 9-10) și «Cinstit este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui» (Psalmul 115,6). Ce este mai de preț decât a fi în mâna lui Dumnezeu? Căci Dumnezeu este viața și lumina și cei care sunt în mâna lui Dumnezeu în viață și lumină se află”.

Tocmai acesta este Învierea lui Hristos, adică lumina și viața lui Dumnezeu. „Eu sunt lumina lumii; cel ce Îmi urmează Mie nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții” (Ioan 8,12). Și „Eu sunt învierea și viața” (Ioan 8,12), spune Domnul.

Părintele nostru Sava L-a urmat pe Hristos, umblând în lumina Lui. De aceea a primit lumina vieții, adică a lui Hristos cel înviat și a dobândit nestricăciunea lutului său, adică a trupului său. Moaștele nestricate ale Sfântului Părintelui nostru Sava cel Sfințit constituie un izvor nesecat din care se revarsă mireasmă și puterea tămăduitoare a Sfântului Duh.

Iată, deci, iubiții mei frați, însemnătatea Sfintelor Moaște și iată motivul pentru care Sfânta noastră Biserică Ortodoxă acordă o cinste deosebită Moaștelor Sfinților și Dreptilor ei. Să-l ascultăm din nou pe Sfântul Ioan Damaschin: „Faptul că prin intermediul cugetului, Dumnezeu a devenit locuitor al trupurilor Dreptilor o spune Apostolul Pavel: «Nu știți că trupul vostru este templu al Duhului Sfânt Care este în voi?»

(1 Corinteni 6,19). «Domnul este Duh» (2 Corinteni 3,17). Deci cum am putea să nu cinstim templele însuflețite ale lui Dumnezeu, lăcașurile însuflețite ale lui Dumnezeu? Pentru că aceștia, vii fiind, stau înaintea lui Dumnezeu cu îndrăzneală.”

Un astfel de templu însuflețit al lui Dumnezeu s-a arătat și de Dumnezeu purtătorul Părintele nostru Sava a cărui moarte este mai degrabă somn decât moarte, după cum mărturisește și iconograful zicând: „Cel ce ai fost smerit, fără răutate, blând, neprefăcut și pașnic, părinte, cu adevărat mai presus de om și nematerialnic în materie, casă a lui Dumnezeu preavrednică te-ai arătat, dându-ne nouă cu milostivire darurile care ți-au venit ție de la Dânsul.”

Iar noi, iubiții mei frați, care cinstim Aducerea Moaștelor Cuviosului Părintelui nostru Sava cel Sfințit, să-l rugăm pe acesta și pe Preabinecuvântata Născătoare de Dumnezeu și Maica Domnului zicând: Pe Hristos rugați-L să dăruiască lumii și regiunii noastre pace și mare milă. Amin. La mulți ani cu pace!”

Părinții s-au întors la Ierusalim trecând pe la Sfânta Mănăstire a Sfântului Teodosie, după obicei.

Din partea Secretariatului General